

Але доступ громадян до інформації дуже обмежений. Це стосується як спроб одержати інформацію щодо себе, так і питання необхідного рівня розкриття інформації про стан пенсійної системи, показників її функціонування в цілому, статті видатків Пенсійного фонду.

Система добровільного пенсійного забезпечення в Україні перебуває на початковому етапі розвитку. Обсяг активів недержавних пенсійних фондів швидко зростає, однак вони все ще становлять невелику частину фінансової системи України. В Україні спостерігається швидкий вихід на ринок новостворених недержавних пенсійних фондів. Хоча одним із принципів діяльності НПФ є інформаційна прозорість - експерти Світового банку зазначають, що рівень прозорості ринку НПФ в Україні вкрай низький. Необхідно, щоб усі основні учасники ринку розпочали, якомога швидше, використовувати Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ). Слід також швидше запроваджувати оприлюднення пенсійними фондами інформаційних проспектів. На сьогодні недержавні пенсійні фонди працюють недостатньо прозоро, а інформація про їх діяльність не дає можливість населенню та роботодавцям порівнювати їх результати та об'єктивно визначати ефективність пенсійних схем, за якими здійснюється недержавне пенсійне забезпечення.

Отже, одна із задач, яку повинна вирішити реформа – це забезпечити ясність, інформаційну відкритість і прозорість пенсійної системи. Кожного року працівник повинен отримувати звіт про стан зароблених ним пенсійних прав: в якому об'ємі перераховані внески за нього його роботодавцем, який стан персональних пенсійних рахунків (із запровадженням солідарної системи), забезпечення безперешкодного доступу до такої інформації.

Список літератури: 1. Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». – Відомості Верховної Ради України, 2003, № 51 (19.12.2003), ст. 376. 2. Закон України „Про недержавне пенсійне забезпечення”. - Відомості Верховної Ради України, 2003, № 47-48 (28.11.2003), ст. 372.

Завальний В.М., старший викладач кафедри правосуддя Сумського національного аграрного університету

ЕДИНИЙ ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР – ЗАСІБ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Суб'єкти господарювання, це учасники відносин у сфері господарювання, які виступають засновниками суб'єктів господарювання чи здійснюють щодо них організаційно - господарські повноваження на основі відносин власності.

Будь-яка господарська діяльність вимагає організації та керівництва. Організація господарської діяльності в сучасних умовах неможлива без

інформаційної системи, що забезпечує двосторонній зв'язок між центром системи та її елементами.

Одним із засобів інформаційного забезпечення суб'єктів господарювання є отримання відомостей, які містяться у Єдиному державний реєстр юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва.

Єдиний державний реєстр юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців - автоматизована система збирання, накопичення, захисту, обліку та надання інформації про юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

Єдиний державний реєстр створюється з метою забезпечення органів державної влади, а також учасників цивільного обороту достовірною інформацією про юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців з Єдиного державного реєстру.

Єдиний державний реєстр ведеться на електронних носіях відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, що складають інформаційний ресурс держави.

Технічні та програмні засоби ведення Єдиного державного реєстру повинні забезпечувати:

- автоматизоване ведення сталона Єдиного державного реєстру;
- контроль за повнотою внесення записів до Єдиного державного реєстру;
- передачу відповідним органам статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України, фондам соціального страхування повідомлень та відомостей з реєстраційних карток при вчиненні реєстраційних дій, що передбачені цим Законом, у тому числі для постановки на облік, зняття з обліку юридичних осіб та фізичних
 - осіб - підприємців;
 - отримання даних у порядку взаємообміну інформацією відомчих реєстрів органів статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування;
 - виконання в повному обсязі функцій адміністратора бази даних Єдиного державного реєстру (накопичення, аналіз даних, актуалізація даних, права доступу тощо);
 - зберігання відомостей про юридичних осіб або фізичних осіб - підприємців протягом 75 років з дати передачі реєстраційної справи до державної архівної установи;
 - захист даних від несанкціонованого доступу;

- достовірність та повноту відомостей з реєстраційних карток;
- контроль за проведенням реєстраційних дій;
- оперативну видачу виписок та довідок з Єдиного державного реєстру, а також документальне відтворення процедур державної реєстрації.

До Єдиного державного реєстру не заносяться відомості, що становлять державну таємницю.

Відомості про юридичну особу або фізичну особу - підприємця включаються до Єдиного державного реєстру шляхом внесення записів на підставі відомостей з відповідних реєстраційних карток та відомостей, що надаються юридичними особами державному реєстратору за місцезнаходженням реєстраційної справи згідно із законодавством України.

Відомості, що містяться в Єдиному державному реєстрі, є відкритими і загальнодоступними, за винятком ідентифікаційних номерів фізичних осіб - платників податків.

Відомості, що містяться в Єдиному державному реєстрі, надаються у вигляді:

- витягу з Єдиного державного реєстру;
- довідки про наявність або відсутність в Єдиному державному реєстрі інформації, яка запитується;
- бази даних (сукупність інформації Єдиного державного реєстру в електронному вигляді), для цілей бюро кредитних історій.

Строк надання відомостей з Єдиного державного реєстру не повинен перевищувати п'яти робочих днів з дати надходження запиту.

Виписка з Єдиного державного реєстру видається юридичній особі або фізичній особі - підприємцю за їх письмовим запитом протягом двох робочих днів з дати подання цього запиту або на підставі їх письмової заяви при видачі свідоцтва про державну реєстрацію або при його заміні.

Виписка з Єдиного державного реєстру є чинною протягом тридцяти календарних днів з дати її видачі.

За одержання виписки з Єдиного державного реєстру справляється плата в розмірі одного неоподаткованого мінімуму доходів громадян.

Інформація про проведення державної реєстрації юридичної особи, про зміну місцезнаходження юридичної особи, про зміну найменування юридичної особи, про прийняття засновниками (учасниками) або уповноваженим ними органом або судом рішення про виділ, про прийняття засновниками (учасниками) або уповноваженим ними органом рішення щодо припинення юридичної особи, про постановлення судового рішення щодо припинення юридичної особи, якщо таке рішення не пов'язане з банкрутством юридичної особи, про постановлення судового рішення щодо порушення провадження у справі про банкрутство юридичної особи, про

зменшення статутного фонду юридичної особи, про проведення державної реєстрації припинення юридичної особи, про втрату або заміну свідоцтва про державну реєстрацію, про прийняття фізичною особою рішення щодо припинення підприємницької діяльності, про постановлення судового рішення щодо припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, якщо таке рішення не пов'язане з банкрутством фізичної особи - підприємця, про постановлення судового рішення щодо порушення провадження у справі про банкрутство фізичної особи - підприємця, про постановлення судового рішення щодо припинення провадження у справі про банкрутство юридичної особи або фізичної особи - підприємця підлягає обов'язковому опублікуванню в спеціалізованому друкованому засобі масової інформації.

Список літератури: 1. Господарський кодекс України – К.: Видавничий дім “Скіф”, 2007 – 164 с. 2. Закон України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців” від 15 травня 2003 року // <http://zakon1.rada.gov.ua> 3. Вінник О.М. Господарське право: Курс лекцій. – К.: Атака, 4004. – 624 с.

Запара С.І., кандидат юридичних наук, завідувач кафедри правового забезпечення АПК Сумського національного аграрного університету

РОЛЬ ОСВІТИ В СТАНОВЛЕННІ ТА РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Інформаційне суспільство – модель розвитку сучасного суспільства, що характеризується підвищенням ролі інформації і знань в житті суспільства, підвищенням частки інформаційних комунікацій, інформаційних продуктів і послуг у валовому внутрішньому продукті, створенням глобального інформаційного суспільства, що забезпечує реалізацію прав і свобод людини і громадянина, ефективну інформаційну взаємодію суб'єктів громадянського суспільства, їх доступ до національних та світових інформаційних ресурсів та задоволення соціальних, економічних та особистих потреб та інтересів в інформаційних продуктах і послугах [1].

Українське суспільство дедалі більше залучається до інформаційних технологій. Громадяни держави вже мають особистий досвід інформатизації суспільства. І цей досвід пов'язаний не лише із активним використанням населенням пластикових карток як платіжного засобу, та інших операцій, пов'язаних із здійсненням електронної торгівлі, а і широко представленими, іншими інформаційними можливостями на «мікро» та «макро» рівнях.

Важко уявити сучасну освіту без залучення інформаційно-комунікаційних технологій, що, звичайно, не обмежується Інтернетом та мобільними телекомунікаційними системами. Освіта не повинна бути відсторонена від процесів збирання, зберігання, обробки та передачі